

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 670/05
06.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženih AA, koga brani AB, advokat, BB, koju brani AV, advokat, VV, GG, zbog produženog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, optuženog DD i ĐĐ, zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 3. OKZ, odlučujući o žalbama branilaca optuženog AA i BB, optuženog AA lično i oca BB – AA izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kraljevu K.broj 31/04 od 31.1.2005. godine, u sednici veća održanoj 6. septembra 2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i BB, optuženog AA i oca optužene BB i presuda Okružnog suda u Kraljevu K.broj 31/04 od 31.januara 2005. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oglašeni su krivim: optuženi AA, BB, VV i GG zbog produženog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ a optuženi DD i ĐĐ zbog kriv. dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ i osuđen su: optuženi AA na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od devet godina i šest meseci, nakon utvrđene kazne zatvora u trajanju od osam godina, i primene člana 49. OKZ u vezi pravnosnažne osude na kaznu zatvora od dve godine presudom Okružnog suda u Kraljevu K. broj 17/02 od 31.10.2002. godine, u koju kaznu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 27.2.2002. do 27.3.2002. godine i od 7.4.2004. godine pa nadalje; optužena BB na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, optuženi VV na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 19.8.2004. godine pa nadalje; optuženi GG na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a okrivljenima DD i ĐĐ je izrečena uslovna osuda, optuženom DD je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci, optuženom ĐĐ kazna zatvora u trajanju od četiri meseca, i određeno je, da se ove kazne neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dve godine ne počine novo krivično delo.

Od optuženih je oduzeta opojna droga: od optuženog AA heroin 0,56 grama, od optuženog VV 23 paketića marihuane bruto mase 30,24 grama, i dva paketića heroina 0,55 grama, od optuženog GG heron 0,54 grama, od optuženog DD heroin 0,56 grama, od optuženog ĐĐ 0,39 grama, i oduzeta je imovinska korist pribavljena krivičnim delom od optuženog AA 50.000,00 dinara, od optuženog VV 3.600,00 dinara, od optuženog GG iznos od 2.400,00 dinara.

Prema optuženom VV i GG izrečena je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u ustanovi za izvršenje kazne, prema optuženom DD je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana na slobodi i zaštitni nadzor od strane Centra za socijalni rad u EE.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je posebnim rešenjem, a na plaćanje paušala su obavezani optuženi AA u iznosu od 3.000,00 dinara, optuženi VV u iznosu od 2.000,00 dinara a optužena BB, GG, DD i ĐĐ u iznosima od po 1.000,00 dinara.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi AA lično, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i prema optuženom izrekne blaža krivična sankcija;

- branilac optuženog AA zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje;

- branilac optužene BB zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i optužena oslobodi od optužbe ili pak da se izrekne uslovna osuda;

- otac optužene BB - AA u svojstvu roditelja optužene (u žalbi označenog kao "hranioca") zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. broj 808/05 od 26.4.2005. godine je predložio da se izjavljene žalbe odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud Srbije razmotrio je spise predmeta, prvostepenu presudu, izjavljene žalbe i pismeni predlog Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalbe su neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona, na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Prvostepena presuda je jasna, razumljiva i u izreci i u obrazloženju, i ista ne sadrži protivrečnosti, niti druge nedostatke koje bi je činile manjkavom u smislu člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, pa je neosnovana izjavljena žalba branioca optuženog AA po napred navedenom zakonskom osnovu.

Ocenjujući izvedene dokaze i utvrđenja suda, u suštini u ovom delu žalbe se pobija činjenično stanje i ističe, da nije izvedeno dovoljno dokaza, za osudu optuženog AA za produženo krivično delo iz člana 245. stav 1. OKZ.

U izjavljenim žalbama optuženog AA i njegovog branioca, se kao navodna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP ističe, da sud nije rešio prigovor na optužnicu (u delu postupka pre spajanja postupka po više pojedinačnih optužnica i optuženog predloga) pa da u suštini optužnica prema AA i BB i nije stala na pravnu snagu.

Prednja isticanja sadržavala je i odbrana optuženih na glavnom pretresu, pa je prvostepeni sud u obrazloženju presude detaljno naveo, da je na optužnicu OJT Kraljevo Kt. 23/04 od 5.5.2004. godine izjavljen prigovor, koji je odlučen rešenjem veća Okružnog suda u Kraljevu Kv. 125/04 od 22.7.2004. godine, jedino nije rešen podnesak optuženog AA koji je isti naslovio kao žalba na optužnicu i istu predao 10.5.2004. godine, međutim kada bi nerešen prigovor na optužnicu u ovom postupku i postojao, isti ne bi predstavljao bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer u konkretnom slučaju nije bila od uticaja na donošenje pravilne i zakonite presude.

Iz spisa predmeta je vidljivo, da je na glavnom pretresu od 16.11.2004. godine optužnica pročitana, svi optuženi su izjavili, da su primili optužnicu, optuženi AA izričito da je optuženicu pročitao i razumeo, i povodom iste su date detaljne odbrane na glavnom pretresu.

Stoga su neosnovani navodi žalbi o navodnom postojanju povrede odredaba krivičnog postupka, pošto je po podnetoj optužnici je zakonito postupljeno na glavnom pretresu i ista je u potpunosti rešena donetom prvostepenom presudom.

Činjenično stanje presude je pravilno i potpuno utvrđeno, u odnosu na optužene AA i BB, da je optuženi AA u periodu od juna 2003. do kraja februara 2004. godine u više navrata neovlašćeno prodavao opojnu drogu heroin u ukupnoj količini od 30 grama optuženom VV, kod njega je opojna droga 3.1.2004. godine - heron u količini od 0,56 grama pronađena, a optužena BB je takođe učestvovala u izvršenju produženog krivičnog dela neovlašćene prodaje, neovlašćenog držanja u cilju prodaje i posredovanja u ovom poslovanju, koji je vršio njen otac.

Prvostepeni sud je u obrazloženju presude detaljno ocenio sve izvedene dokaze i u vezi tačke 1. i u vezi tačke 2. izreke presude pravilno ocenivši i iskaz - odbranu optuženog VV, koji je po svojim navodima drogu kupovao veoma često od optuženog AA, a kada njega nije bilo, BB je telefonom organizovala kupovinu droge od drugih lica i povezivala ta lica odnosno drogu predala u dvorištu svoje kuće i primila kupoprodajnu cenu za istu.

U prvostepenoj presudi pravilno je ocenjena i odbrana optuženih AA i BB, a koje se ponavljaju u izjavljenim žalbama da se optuženi VV terećenjem AA i njegove ćerke u suštini njima sveti zbog navodnog događaja oko oduzimanja mobilnog telefona, međutim pravilno je u dokaznom postupku utvrđeno, da takvog događaja i nije bilo, kada bi navodno optužena BB putem radnika SUP-a sebi vratila oduzeti telefon, sa kojim je optuženi VV platio izvesnu količinu droge.

O nedozvoljenom bavljenju optuženog AA sa prodajom droge, izjasnili su se i drugi saslušani svedoci, tako da je prvostepeni sud sledstvenom ocenom dokaza pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, pa su izjavljene žalbe po navedenom zakonskom razlogu neosnovane.

U prvostepenoj presudi, pravilno je primenjen krivični zakon, kada su radnje optuženih AA i BB ocenjene kao produženo krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ. O izvršenoj pravnoj oceni dela sud je dao razloge koje u potpunosti prihvata i ovaj sud, pa su neosnovane izjavljene žalbe optuženog AA i njegovog branioca, da je došlo do povrede krivičnog zakona.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o kaznama, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženima u smislu člana 41. OKZ.

Pravilno je u odnosu na optuženog AA utvrđeno, niz otežavajućih okolnosti, a najviše, da je povratnik, ranije pet puta osuđivan zbog istovrsnog krivičnog dela, da se radi o posebnoj težini i opasnosti vršenja krivičnog dela, i da se u ovom slučaju ni porodična situacija, ne može uzeti kao olakšavajuća okolnost jer je u svoju kriminalnu delatnost umešao i svoju ćerku optuženu BB.

Utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam godina je po nalaženju ovoga suda odgovarajuća težini izvršenog krivičnog dela, stepenu društvene opasnosti dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog, i izrečena je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od devet godina i šest meseci, nakon spajanja kazni (kazne zatvora od dve godine) iz pravnosnažne presude Okružnog suda u Kraljevu K. broj 17/02 od 31.10.2002. godine primenom člana 48. OKZ i sa ovakvom jedinstvenom kaznom se može postići svrha kažnjavanja predviđena članom 5. i članom 33. OKZ.

Za postizanje pomenute svrhe ne bi bilo celishodno izricanje blaže kazne, jer ranije osude prema optuženom nisu pružale odgovarajuće efekte.

Optuženoj BB je sud pravilno ocenio kao olakšavajuću okolnost da ranije nije osuđivana, njenu situaciju, da je ustvari postupala umesto svoga oca i pravilno su primenjene odredbe člana 42. i 43. OKZ o ublažavanju kazne, i

izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine je u odnosu na ovu optuženu odgovarajuća težini izvršenog krivičnog dela i stepenu društvene opasnosti dela.

U postupku je bilo poznato, da je optužena majka deteta, pa isticanje u žalbi da joj je teška porodična situacija, jer ima dete od četiri meseca i da joj je majka preminula u toku postupka, po nalaženju ovoga suda, nisu takve okolnosti, koje bi mogle da utiču na drugačije odmeravanje kazne, nego što je to učinio prvostepeni sud.

Izjavljene žalbe su i zbog odluke o kaznama neosnovane.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

OK